U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **D. K.**, proti žalovaným: **1) MUDr. L. T.**, praktická lékařka pro dospělé, **2) Mgr. I. M.**, psycholožka, **3) Karvinská hornická nemocnice, a. s.**, se sídlem Zakladatelská 975/22, Karviná – Nové Město, **4) MUDr. J. K.**, psychiatrička, **5) Okresní správa sociálního zabezpečení Karviná**, se sídlem nám. Budovatelů 1333/31, Karviná – Nové Město, **6) Úřad práce České republiky, Krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Karviná**, se sídlem tř. Osvobození 1388/60a, Karviná – Nové Město, ve věci žaloby proti lékařskému posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel žalované 1), lékařským zprávám žalovaných 2) – 4), posudku o invaliditě žalované 5) a psychologickému posouzení a dalším písemnostem žalovaného 6), o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2012, č. j. 22 A 95/2012 – 13,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě žalobkyně jako stěžovatelka brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla odmítnuta její žaloba, která směřovala zejména proti lékařskému posudku a lékařským zprávám, psychologickému posouzení a posudku o invaliditě stěžovatelky, jež byly vydány žalovanými.

Krajský soud dospěl v napadeném usnesení k závěru, že ani jeden z předmětných úkonů žalovaných nepředstavuje sám o sobě, bez dalších případných zásahů orgánů veřejné správy, zásah do právní sféry stěžovatelky. Podle soudu žaloba stěžovatelky nesměřovala proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ani proti nezákonnému zásahu, pokynu či donucení správního

orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s. Krajský soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí důvody, pro které nesouhlasí se závěry žalovaných ohledně jejího zdravotního stavu a způsobilosti řídit motorová vozidla. Výslovně namítá, že žalobou napadené posudky a lékařské zprávy nerespektují blíže nespecifikovaná rozhodnutí komise České správy sociálního zabezpečení ani jiné lékařské posudky, z nichž je v kasační stížnosti podrobně citováno. Stěžovatelka proto navrhuje, aby zdejší soud napadené usnesení krajského soudu zrušil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Opírá-li se kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., pak podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není přípustná.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti nebo jiné procesní vady podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovodit nelze.

Z rozhodnutí krajského soudu je patrné, že stěžovatelčina žaloba byla odmítnuta jako nepřípustná; soud se jí proto z věcného hlediska vůbec nezabýval. Argumentace stěžovatelky, jež zjevně nesměřuje proti důvodům, které vedly soud prvního stupně k závěru o nepřípustnosti její žaloby, nýbrž proti tvrzeným pochybením žalovaných při posouzení jejího zdravotního stavu a způsobilosti řídit motorová vozidla, však nepředstavuje žádný ze shora uvedených kasačních důvodů, a to ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že kasační stížností je uplatněn toliko jiný důvod, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., a proto je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 téhož zákona nepřípustná.

Nejvyšší správní soud tedy nepřípustnou kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

[Zadejte text.]

V Brně dne 1. března 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu